

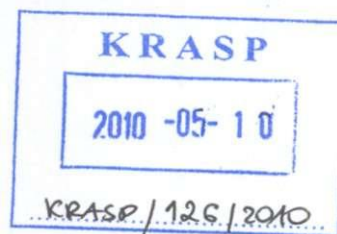

**MINISTER
EDUKACJI NARODOWEJ**

DZSE-2-BT-043-1b/10

Warszawa, 2010.04.28

prof. T. Borecki //

Według rozdzielnika

Stosownie do postanowień uchwały Nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.), kieruję projekty siedmiu rozporządzeń:

- 1) projekt rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej *w sprawie ramowych statutów publicznego przedszkola i publicznych szkół;*
- 2) projekt rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej *w sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach;*
- 3) projekt rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej *w sprawie szczegółowych zasad działania publicznych poradni psychologiczno-pedagogicznych, w tym publicznych poradni specjalistycznych;*
- 4) projekt rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej *w sprawie warunków organizowania kształcenia, wychowania i opieki dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych oraz niedostosowanych społecznie w przedszkolach, szkołach i oddziałach ogólnodostępnych lub integracyjnych;*
- 5) projekt rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej *w sprawie warunków organizowania kształcenia, wychowania i opieki dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych oraz niedostosowanych społecznie w specjalnych przedszkolach, szkołach i oddziałach oraz ośrodkach;*

- 6) projekt rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej *w sprawie rodzajów i szczegółowych zasad działania placówek publicznych, warunków pobytu dzieci i młodzieży w tych placówkach oraz wysokości i zasad odpłatności wnoszonej przez rodziców za pobyt dzieci w tych placówkach;*
- 7) projekt rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej zmieniającego rozporządzenie *w sprawie ramowego statutu publicznej poradni psychologiczno-pedagogicznej, w tym publicznej poradni specjalistycznej*

- zawierające propozycje rozwiązań w obszarze kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi oraz pomocy psychologiczno-pedagogicznej - z uprzejmą prośbą o zgłoszenie uwag w możliwie najkrótszym terminie, również w formie elektronicznej na adres: dzse_men@men.gov.pl.

Teksty rozporządzeń są publikowane na stronie internetowej www.men.gov.pl w Biuletynie Informacji Publicznej, w zakładce „Akty prawne - Projekty aktów prawnych”.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że brak odpowiedzi w powyższym terminie pozwolę sobie uznać za akceptację projektów.

W projektach wykorzystano propozycje wielu środowisk, które włączyły się w dotychczasowe konsultacje podczas regionalnych konferencji poświęconych zmianom w poszczególnych województwach.

Od 1 września 2009 r. polskie przedszkola, szkoły i placówki rozpoczęły realizację nowej podstawy programowej wychowania przedszkolnego i kształcenia ogólnego, która bardzo dużo uwagi poświęca indywidualizacji pracy z dzieckiem na zajęciach edukacyjnych.

Proponowane obecnie zmiany są kontynuacją przyjętych w podstawie programowej rozwiązań. Skierowane są między innymi do uczniów wybitnie uzdolnionych, którym szkoła powinna pomóc w rozwijaniu pasji i zdolności. Służą także objęciu odpowiednią pomocą dzieci i młodzieży niepełnosprawnych, niedostosowanych społecznie, jak i przewlekłe chorych czy przybywających do polskich szkół z innych systemów edukacji, wychodzą naprzeciw dzieciom i młodzieży ze środowisk zaniedbanych ekonomicznie czy kulturowo. To ważne rozwiązania przyjęte w trosce o każde dziecko, o każdego ucznia.

Przygotowane propozycje są zaproszeniem do efektywniejszej niż dotychczas współpracy kierowanym nie tylko do nauczycieli, pedagogów, psychologów, logopedów i innych specjalistów pracujących zarówno w przedszkolach, szkołach jak i poradniach psychologiczno-pedagogicznych, dzięki którym możliwe jest powodzenie zmian, ale także do rodziców dzieci i młodzieży. Nauczyciele pracujący na co dzień z uczniami najlepiej wiedzą, jakie przejawiają oni zdolności, co sprawia im najwięcej problemów. Zgromadzone przez nauczycieli i specjalistów informacje o konkretnym uczniu powinny być przekazane rodzicom, którzy nie zawsze potrafią zauważyć słabe czy mocne strony w rozwoju psychofizycznym swojego dziecka. Wskazówki otrzymane z przedszkola, szkoły lub placówki pozwolą im na ukierunkowaną aktywność mającą na celu jak najlepsze wykorzystanie potencjału dziecka i możliwie najlepsze współdziałanie z nauczycielami i specjalistami w rozwiązywaniu jego problemów i pokonywaniu trudności. Zdają sobie sprawę z tego, że już dzisiaj potrzeby uczniów są przedmiotem troski kadry pedagogicznej, ale zaproponowane regulacje prawne uporządkują i usystematyzują dotychczasowe zadania.

To właśnie w środowisku nauczania i wychowania powinna być jak najszybciej określona potrzeba i udzielone dziecku odpowiednie do niej wsparcie. Prowadzona już teraz - zgodnie z nową podstawą programową - obserwacja w przedszkolach, służąca ocenie gotowości dziecka do podjęcia nauki w szkole podstawowej, dostarcza wielu cennych informacji i pozwala na projektowanie działań korygujących i wspomagających jego rozwój.

Chciałabym, żeby w codzienną misję szkoły podstawowej, a tym samym w pracę jej nauczycieli wpisana została obserwacja uczniów, pozwalająca na dostrzeżenie symptomów ewentualnych trudności czy problemów, a także przejawianych indywidualnych zainteresowań. Standardowym działaniem szkoły powinno być wczesne rozpoznanie ryzyka wystąpienia specyficznych trudności w uczeniu się czy innego rodzaju dysfunkcji i szybkie, odpowiednie do potrzeb wsparcie.

Gimnazjum i szkoła ponadgimnazjalna mają stać się miejscem, w którym młodzież przede wszystkim uzyska pomoc w dokonywaniu niezwykle trudnych wyborów drogi dalszego kształcenia albo wykonywanego w przyszłości zawodu, miejscem zapewniającym dostęp do informacji, doradztwa i poradnictwa zawodowego.

Proponowany pakiet rozporządzeń, poza dotychczas stosowanymi oddziaływaniami, zakłada wprowadzenie opisanej dalej procedury.

1. Zespół nauczycieli prowadzących zajęcia edukacyjne z konkretnym uczniem albo na podstawie posiadanych w szkole orzeczeń lub opinii z poradni psychologiczno-pedagogicznej, albo na podstawie własnych obserwacji (nauczyciele są w stanie samodzielnie zaobserwować na przykład szczególne uzdolnienia ucznia w jakiejś dziedzinie, środowiskowe zaniedbania edukacyjne lub fakt, że uczeń nie zna dobrze języka polskiego po kilkuletnim pobycie za granicą) zakłada uczniowi Kartę Potrzeb i Świadczeń kwalifikującą go jako posiadającego specjalne potrzeby edukacyjne.
2. W Karcie powinien być wskazany powód jej założenia oraz proponowany sposób dostosowania planu pracy z uczniem do jego potrzeb.
3. Zespół nauczycieli może - zależnie od swojej oceny potrzeb - zaprosić do udziału w podejmowaniu decyzji dotyczącej założenia Karty specjalistów zatrudnionych w szkole (np. pedagoga czy psychologa szkolnego) lub w poradni opiekującej się szkołą. W pracach Zespołu mają prawo uczestniczyć rodzice ucznia. Jeśli nie zechcą wziąć w nich udziału, bezwzględnie powinni być informowani o ustaleniach Zespołu.
4. Propozycje Zespołu mogą dotyczyć zarówno zalecanego nauczycielom sposobu pracy z uczniem na obowiązkowych zajęciach edukacyjnych (jak np. poszerzenie lub dostosowanie wymagań, potrzebne wyposażenie stanowiska pracy ucznia, itp.), jak również zalecanych dodatkowych zajęć określonego rodzaju. Liczba dodatkowych godzin podlega akceptacji dyrektora szkoły i organu ją prowadzącego. Jeśli uczeń ma orzeczoną niepełnosprawność (czyli na jego edukację organ prowadzący otrzymuje zwiększoną subwencję), dyrektor szkoły i organ ją prowadzący powinni zaakceptować dodatkowe godziny dla ucznia - zgodnie z potrzebami zależnymi od rodzaju niepełnosprawności, na podstawie rozporządzenia w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych. Dyrektor szkoły, z wyjątkiem szkoły specjalnej, w uzgodnieniu z organem prowadzącym przydziela dodatkowe godziny na prowadzenie indywidualnych zajęć rewalidacyjnych z uczniami niepełnosprawnymi. W przypadku szkół specjalnych godziny te wpisane są w ich ramowe plany. W pozostałych wypadkach ewentualne potrzebne dodatkowe godziny dla ucznia mogą

pochodzić z puli tzw. godzin do dyspozycji dyrektora, również z puli godzin z art. 42 ust. 2 pkt 2 lit. a i b Karty Nauczyciela. Godziny te w pierwszej kolejności powinny być przeznaczane na specjalne potrzeby uczniów, a na inne cele wówczas, jeśli te specjalne potrzeby są w szkole zaspokojone.

5. Zespół pracujący z udziałem rodziców ucznia i - w razie potrzeby - zaproszonych specjalistów, spotykając się przynajmniej raz w roku i dokumentując swoje działania poprzez wypełnianie Karty Potrzeb i Świadczeń, ocenia skuteczność oddziaływań prowadzonych wcześniej wobec dziecka (czy przyniosły one zamierzone rezultaty), wspólnie określa potrzeby i konieczne formy wsparcia dziecka, proponuje ich ewentualną modyfikację.
6. Specjalistyczna, pogłębiona diagnoza uczniów, w szczególności w sytuacjach, gdy udzielone w przedszkolu, szkole czy placówce wsparcie nie jest wystarczające, będzie wykonywana, jak dotychczas, w poradniach psychologiczno-pedagogicznych. One też będą w stosunku do niektórych uczniów miejscem prowadzenia potrzebnego rodzaju terapii.

Właściwie realizowane w przedszkolach, szkołach i placówkach kształcenie uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi oraz świadczona tam pomoc psychologiczno-pedagogiczna mają pomóc uczniom i zapobiec kulturowo-społecznej izolacji rodzin i dzieci o różnego rodzaju potrzebach.

Konsekwencją wprowadzenia tych rozwiązań ma być powstanie spójnego modelu kształcenia, dostrzegającego na wszystkich etapach edukacyjnych problemy szczególnie ważne dla każdego ucznia i poświęcającego im jak najwięcej uwagi.

Jednocześnie, do uzgodnień międzyresortowych i konsultacji społecznych skierowany został projekt *rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie w sprawie warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów i słuchaczy oraz przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów w szkołach publicznych*, zawierający regulacje również w opisywanym wyżej obszarze. Dyrektor szkoły będzie mógł decydować, po zasięgnięciu opinii opisywanego wyżej Zespołu, o dostosowaniu, w uzasadnionych przypadkach, warunków przeprowadzania sprawdzianu i egzaminów zewnętrznych do indywidualnych potrzeb zdających. Decyzja ta będzie możliwa dzięki dokonywanej przez Zespół ocenie specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów oraz sposobów ich zaspokajania. Rozpoznanie dokonane przez nauczycieli i specjalistów i wyrażona przez nich opinia stanowi

może wystarczającą podstawę do stworzenia uczniowi właściwych warunków egzaminacyjnych.

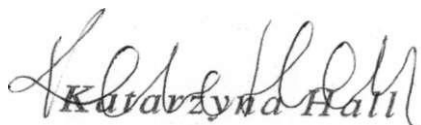
Ponadto, zmianie ulegnie dotychczasowa formuła diagnozowania w poradniach psychologiczno - pedagogicznych specyficznych trudności w uczeniu i wydawania opinii w tej sprawie. Poradnie będą mogły wydawać uczniowi opinię nie później niż do ukończenia przez niego szkoły podstawowej, a w przypadku uczniów klas VI, nie później niż do 30 września roku szkolnego, w którym przystępują oni do sprawdzianu.

Podkreślić należy przy tym fakt, że w przypadku wielu z proponowanych zmian przewidziany jest odpowiednio długi czas na ich wdrożenie. Rozwiązania dotyczące organizowania wszystkim uczniom tego potrzebującym odpowiedniego wsparcia powinny zacząć w szkołach funkcjonować w trakcie roku szkolnego 2010/2011, w którym to należy odpowiednio zmodyfikować statuty szkół i placówek. W roku szkolnym 2011/2012 nowe procedury zaczną funkcjonować również w systemie egzaminacyjnym. Dostosowanie warunków przeprowadzania sprawdzianu i egzaminów na podstawie opinii zespołów nauczycielskich będzie możliwe po przynajmniej roku funkcjonowania w szkołach nowych rozwiązań dotyczących wspierania uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

Projektowane akty prawne powinny być wprowadzone blokowo, z uwagi na konieczność uwzględnienia zmian w tym samym czasie - równolegle w wielu rozporządzeniach. W ten sposób wyeliminowane zostanie ryzyko braku spójności przepisów w prawie oświatowym.

Zwracam się dlatego z uprzejmą prośbą o analizę przesłanych projektów łącznie. Tylko wtedy dadzą one pełny obraz projektowanych zmian, bowiem zapisy poszczególnych rozporządzeń wzajemnie się uzupełniają, bądź regulacja zawarta w jednym jest konsekwencją lub odesłaniem do kolejnego.

Wszystkie otrzymane od Państwa uwagi zostaną wnikliwie zanalizowane i mogą przyczynić się do nadania ostatecznego brzmienia przesyłanych rozporządzeń.

Karolina Hall

Otrzymują:

1. Zarząd Główny Związku Nauczycielstwa Polskiego.

2. Sekcja Krajowa Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność”.
3. Chrześcijański Związek Zawodowy „Solidarność im. ks. Jerzego Popiełuszki”.
4. Wolny Związek Zawodowy „Sierpień 80”, Komisja Krajowa.
5. Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”.
6. Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność 80”.
7. Związek Zawodowy Pracowników Oświaty i Wychowania „Oświata”.
8. Krajowa Sekcja Oświaty NSZZ „Solidarność”.
9. Forum Związków Zawodowych.
10. Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Pracowników Schronisk dla Nieletnich i Zakładów Poprawczych.
11. Krajowy Komitet Wychowania Resocjalizującego.
12. Ogólnopolskie Stowarzyszenie Pracowników Resocjalizacji.
13. Fundacja Synapsis.
14. Polskie Stowarzyszenie na Rzecz Osób z Upośledzeniem Umysłowym.
15. Polskie Towarzystwo ADHD.
16. Polski Związek Głuchych. Zarząd Główny.
17. Polski Związek Niewidomych. Zarząd Główny.
18. Polski Związek Logopedów.
19. Polskie Towarzystwo Dysleksji.
20. Związek Zawodowy „Rada Poradnictwa”.
21. Stowarzyszenie Centrum Wolontariatu.
22. Stowarzyszenie Doradców Szkolnych i Zawodowych Rzeczypospolitej Polskiej.
23. Sekretariat Konferencji Episkopatu Polski.
24. Polska Rada Ekumeniczna.
25. Rada Szkół Katolickich.
26. Społeczne Towarzystwo Oświatowe.
27. STO Ogólnopolskie Forum Rodziców.
28. Krajowe Forum Oświaty Niepublicznej.

29. Krajowe Porozumienie Rodziców i Rad Rodziców.
30. Ogólnopolskie Stowarzyszenie Kadry Kierowniczej Oświaty.
31. Konfederacja Stowarzyszeń Nauczycielskich.
32. Stowarzyszenie Dyrektorów Szkół Średnich.
33. Polskie Stowarzyszenie Dyrektorów Szkół.
34. Rada Główna Szkolnictwa Wyższego.
35. Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich.
36. Konferencja Rektorów Zawodowych Szkół Polskich.
37. Ogólnopolskie Stowarzyszenie Powiatowych i Gminnych Samorządowych Ośrodków Doskonalenia Nauczycieli.
38. Stowarzyszenie Dyrektorów i Nauczycieli Centrów Kształcenia Praktycznego.
39. Ogólnopolskie Stowarzyszenie Dyrektorów Centrów Kształcenia Ustawicznego.
40. Krajowa Izba Edukacji.
41. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego.
42. Komisja Wspólna Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych.
43. Rzecznik Praw Dziecka.
44. Rzecznik Praw Obywatelskich.